

บทที่ 8 ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

8.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร

8.1.1 ความหมายของภาษีอากร "ภาษีอากร" (tax) ตามที่เข้าใจหรือยอมรับกันโดยทั่วไป มีความหมายสามารถอธิบายได้เป็น 2 แนวด้วยกัน คือ

แนวที่หนึ่ง "ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี"

แนวที่สอง "ภาษีอากรคือเงินได้หรือทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล ยกเว้นการกู้ยืมและการขายสินค้า หรือบริการในราคาทุนของรัฐบาล"

8.1.2 วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษีอากร การเก็บภาษีอากรนอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้ว ในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชนหรือเพื่อสนองนโยบายบางประการของรัฐบาล

8.1.3 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีบทบัญญัติไว้ให้ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้นต้องมีหลักบางประการที่ควรคำนึงถึง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร และเพื่อให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. 2538 : 1-2)

(1) มีความเป็นธรรม ในการเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาลนั้นควรพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคนประกอบการพิจารณา และคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนได้รับ เนื่องจากอยู่ในความดูแลของรัฐบาล

(2) มีความแน่นอนและชัดเจน ในการเสียภาษีอากรต้องให้ประชาชนสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบในการจัดเก็บภาษีอากร

(3) มีความสะดวก วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากรนั้น รัฐบาลต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากรด้วย

(4) มีประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บภาษีอากรนั้นจะต้องคำนึงถึงหลักการประหยัด รายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บและผู้มีหน้าที่ เสียภาษีอากร ทำให้การจัดเก็บภาษีอากร ได้มากโดยมีค่าใช้จ่าย ภาษีอากรได้มาก โดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

(5) มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ ในการจัดเก็บภาษีอากร รัฐจะต้องพยายาม ไม่ให้การจัดเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

(6) อำนวยรายได้ ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรต้องสามารถจัดเก็บให้ได้ อย่างเป็นกอบเป็นกำ มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจการตามหน้าที่ของรัฐบาล

(7) มีความยืดหยุ่น ในการจัดเก็บภาษีอากรต้องสามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวน ภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

8.1.4 โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

กฎหมายภาษีอากรทุกฉบับมีโครงสร้างที่สำคัญแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

8.1.4.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือผู้ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีอากร จะเป็นใครบ้างนั้นย่อมแล้วแต่กฎหมายนั้น ๆ กำหนด

8.1.4.2 ฐานภาษีอากร หมายถึงสิ่งที่เป็นมูลเหตุให้ต้องเสียภาษีอากร เช่น การมีรายได้ การมีทรัพย์สิน หรือการใช้จ่าย เป็นต้น (ภาษีอากรที่ต้องเสีย = ฐานภาษีอากร x อัตรา ภาษีอากร)

8.1.4.3 อัตราภาษีอากร แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ (1) แบบคงที่ (2) แบบ ก้าวหน้า และ (3) แบบถอยหลัง ทั้งนี้โดยการพิจารณาว่าอัตราภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ในกรณีที่ฐานภาษีอากรมีจำนวนเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ถ้าจำนวนของฐานภาษีอากรเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่อัตราภาษีอากรยังคงเท่าเดิม อัตราภาษีอากรลักษณะนี้เรียกว่า อัตรา ภาษีอากรแบบคงที่ เช่น อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปัจจุบัน และอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้าฐานภาษี อากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น และอัตราภาษีอากรก็เพิ่มขึ้นด้วย อัตราภาษีอากรลักษณะนี้เรียกว่า อัตราภาษี อากรแบบก้าวหน้า เช่นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่อัตรา ภาษีอากรกลับลดลง อัตราภาษีอากรลักษณะนี้เรียกว่า อัตราภาษีอากรแบบถอยหลัง เช่น อัตราภาษี นำร่องทองที่ เป็นต้น

8.1.4.4 การประเมินจัดเก็บภาษีอากร ภาษีอากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันผู้มีหน้าที่เสีย

ภาษีอากรเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเอง โดยประเมินหรือคำนวณตามวิธีการและตามกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงต้องชำระ ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ดำเนินการประเมินตนเองหรือประเมินตนเองอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ก็จะมีการประเมินโดยเจ้าพนักงานซึ่ง ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมิน ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องรับผิดชอบชำระเงินเพิ่ม และหรือเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากภาษีอากรที่ต้องเสีย ในบางกรณี แม้ยังไม่ถึงกำหนดเวลาชำระภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินก็อาจดำเนินการประเมินล่วงหน้าให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องชำระภาษีอากรก่อนถึงกำหนดเวลาได้ นอกจากนี้ในหลาย ๆ กรณี กฎหมายยังกำหนดให้ผู้อย่างจ่ายได้ เป็นผู้ดำเนินการหักภาษีจากจำนวนเงินที่จ่ายแล้วนำส่งต่อเจ้าพนักงานภายในกำหนดเวลา ดังที่เรียกว่า การหักภาษี ณ ที่จ่าย ภาษีที่ถูกหักไว้ซึ่งผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถนำไปหักออกจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียเมื่อถึงกำหนดเวลา หรืออาจได้รับคืนถ้าถูกหักไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย

อนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบได้ส่วนประเมินภาษีอากรและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร กฎหมายยังกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือผู้ที่กฎหมายกำหนดต้องปฏิบัติหน้าที่บางประการ เช่น การจดทะเบียน การมีและใช้เลขประจำตัว การจัดทำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานบางอย่าง รวมทั้งให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจค้น ยึด หรืออายัดหลักฐานต่าง ๆ ในบางกรณีได้

8.1.4.5 การอุทธรณ์ภาษีอากร ในกรณีที่เกิดปัญหาข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายขัดแย้งพิพาทกันระหว่างผู้เสียภาษีอากรและผู้จัดเก็บภาษีอากร เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียหรืออำนาจการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องการให้มีการพิจารณาทบทวนใหม่ กฎหมายมักกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีทักข้อยุติให้ครบถ้วนเสียก่อน มิฉะนั้นผู้เสียภาษีอากรอาจเสียสิทธิในการนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ อาทิ การประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะหรืออากรแสตมป์นั้น ถ้าผู้เสียภาษีอากรไม่เห็นด้วยกับการประเมินเรียกเก็บก็จะต้องอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสียก่อนภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร จะนำคดีขึ้นสู่ศาลทันทีไม่ได้

8.1.4.6 โทษภาษีอากร แบ่งออกเป็นโทษทางแพ่งและโทษทางอาญา ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ชำระภาษีอากรจะต้องรับผิดชอบในจำนวนภาษีอากรที่ไม่ชำระ พร้อมด้วยเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มเป็นจำนวนเงินเพิ่มขึ้นต่างหาก ถ้าฝ่าฝืนไม่ยอมชำระกฎหมายมักให้อำนาจพนักงานดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรไปขายทอดตลาด เพื่อนำเงินไปชำระภาษีอากรค้าง โดยไม่ต้องไปฟ้องศาล

นอกจากนี้ยังอาจต้องรับผิดชอบทางอาญ่อีกด้วย เช่น เสียค่าปรับ และหรือต้องระวางโทษจำคุก เป็นต้น

8.1.5 การจำแนกประเภทภาษีอากร ภาษีอากรซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐนั้นจำแนกได้หลายประเภท แต่ที่ควรทราบคือการจำแนกประเภทภาษีอากร โดยพิจารณาจากลักษณะการรับภาษีอากร โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

8.1.5.1 ภาษีทางตรง ได้แก่ภาษีที่ภาระภาษีตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้เสียภาษีผลกภาระภาษีให้ผู้อื่นได้ยาก เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น

8.1.5.2 ภาษีทางอ้อม ได้แก่ภาษีที่ภาระภาษีไม่แน่ว่าจะตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งผู้เสียภาษีผลกภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ง่าย เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีสรวสามิต เป็นต้น

8.2 ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

8.2.1 ความหมาย ภาษีหัก ณ ที่จ่าย หมายถึงจำนวนเงินภาษีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้หักเงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับไว้ส่วนหนึ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดแล้วนำส่งแก่รัฐ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระในการชำระภาษีของผู้มีเงินได้

8.2.2 วัตถุประสงค์การหักภาษี ณ ที่จ่าย

การหักภาษี ณ ที่จ่ายโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ดังนี้

8.2.2.1 เพื่อบรรเทาภาระการเสียภาษีให้แก่ผู้รับเงินได้ที่จะ ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในคราวเดียวกันเป็นเงินจำนวนมากเมื่อถึงกำหนดเวลายื่นรายการเสียภาษี แต่ให้เสียภาษีเป็นคราว ๆ ไปทีละน้อยตามจำนวนเงินที่ได้รับแต่ละคราว

8.2.2.2 เพื่อให้รัฐบาลมีรายได้เข้าคลังอย่างสม่ำเสมอ ทำให้รัฐบาลสามารถใช้จ่ายเงินในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อย่างราบรื่น อันจะก่อให้เกิดสภาพคล่องและลดภาวะการเงินตึงตัวในระบบเศรษฐกิจของประเทศ

8.2.2.3 เพื่อลดแรงกดดันในการหลีกเลี่ยงภาษีหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และลดภาระหน้าที่ในการตรวจสอบภาษี หรือการติดตามจัดเก็บภาษีในภายหลัง

8.2.3 ประเภทภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 53 และมาตรา 69 ทวิ กำหนดให้ส่วนราชการที่จ่ายเงินได้ มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ 2 ประเภท ได้แก่

8.2.3.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย

8.2.3.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

8.2.4 ความหมายของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล

ก่อนที่จะกล่าวถึงวิธีการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว ผู้ศึกษาควรทำความเข้าใจถึงความหมายของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ชัดเจน ดังนี้

8.2.4.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็คือ ภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาตนเอง จัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาล และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ บุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้ไม่ว่าประเภทใด ชนิดใด ถ้าไม่มีกฎหมายยกเว้นให้แล้ว มักอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีนี้ด้วย

ฐานของภาษีนี้เรียกว่า "เงินได้สุทธิ" ซึ่งคำนวณได้จากการนำเงินได้พึงประเมินไปหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้หัก เมื่อได้จำนวนเงินได้สุทธิเท่าใดแล้ว จึงคำนวณภาษีจากเงินได้สุทธิตามอัตราและวิธีการที่กฎหมายกำหนด

สำหรับวิธีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายกำหนดให้ผู้มีเงินได้ในภาษี (ปีปฏิทิน) ที่ล่วงมาแล้วมีหน้าที่ยื่นแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประเมินตนเอง ณ ที่ว่าการอำเภอหรือเขตภายในวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้

8.2.4.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคลคือภาษีที่เก็บจากผู้มีเงินได้ที่เป็น "บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" เป็นภาษีทางตรง ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยทั่วไปได้แก่ฐานกำไรสุทธิ (มีฐานอื่นอีก) ซึ่งคำนวณได้จากรายได้และรายจ่ายของกิจการหรือเนื่องมาจากกิจการที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชี (12 เดือน) ถ้าขาดทุนก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้แต่อย่างใด

สำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้กฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในบางกรณีมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่ายนำส่งต่อกรมสรรพากรด้วย

8.2.5 วิธีคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย

ภาษีหัก ณ ที่จ่ายทั้ง 2 ประเภทคือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล นั้น มีหลักและวิธีการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายดังนี้

8.2.5.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดไว้ดังนี้

(1) ตามมาตรา 50 (1) เป็นการหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) และ (2) ซึ่งได้แก่เงินได้ที่จ่ายในลักษณะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส บำเหน็จ บำนาญ ฯลฯ

การคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายให้คุณเงินได้พึงประเมินด้วยจำนวนคร่าวๆที่จะต้องจ่ายเพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีแล้วคำนวณภาษี โดยหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่าง ๆ ได้เงินภาษีจากเงินได้สุทธิทั้งสิ้นเท่าใด ให้หารด้วยจำนวนคร่าวๆที่จะต้องจ่ายได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักภาษีไว้จำนวนเท่านั้น

ถ้าหากหารด้วยจำนวนคร่าวๆที่จะต้องจ่ายตามความในวรรคก่อน ไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี

หมายเหตุ การกำหนดคร่าวๆจ่ายนั้น ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

(1) ถ้ากำหนดคร่าวๆจ่ายเป็นรายเดือนถ้าทำงานครบปีภาษีก็ให้นำเงินเดือนคูณด้วย 12 เดือน แต่ถ้าเข้าทำงานในระหว่างปี กฎหมายกำหนดให้คุณด้วยจำนวนเดือนที่เหลืออยู่ เช่น ถ้าเข้าทำงานในเดือนกันยายนก็ต้องคูณเงินเดือนด้วย 4 (กันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม) แต่ถ้าเป็นการออกจากงานในระหว่างปีก็ต้องคูณด้วย 12 เดือนเหมือนเดิม (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.16/2530 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย กรณีการจ้างแรงงานระหว่างปี)

(2) ถ้ากำหนดคร่าวๆจ่ายเป็นรายวัน เช่น ค่าจ้างกรรมกรรายวันก็ให้นำเงินรายได้ค่าแรงรายวันคูณด้วย 365 วัน

(3) ถ้ากำหนดคร่าวๆจ่ายเป็นรายสัปดาห์ก็ให้นำเงินได้รายสัปดาห์คูณด้วย 52 สัปดาห์

(โปรดดูตัวอย่างการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย)

ตัวอย่างที่ 1 นายเขียวรับราชการมีเงินได้จากเงินเดือนประจำเดือนละ 10,000 บาท

นายเขียวยังเป็นคนโสด ในกรณีนี้ นายเขียวจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายเดือนละเท่าไร

วิธีการคำนวณ ให้คำนวณเป็นขั้น ๆ ดังนี้

(1) เงินได้พึงประเมินเสมือนจ่ายทั้งปี (10,000 x 12)	= 120,000 บาท
(2) หักค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย 40% ไม่เกิน 60,000 บาท	= 48,000 บาท
(3) คงเหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย	= 72,000 บาท
(4) หักค่าลดหย่อนของผู้มีเงินได้	= 30,000 บาท
(5) เหลือเป็นเงินได้สุทธิ (3) - (4)	= 42,000 บาท
(6) ภาษีเงินได้สำหรับเงินได้สุทธิ 42,000 บาท	= 2,100 บาท
(คำนวณตามตารางอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่กรมสรรพากรกำหนด)	
(7) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย นายเชียวต้องจ่ายแต่ละเดือน <u>2,100</u>	= 175 บาท

12

ตัวอย่างที่ 2 สืบเนื่องจากตัวอย่างที่ 1 นายเชียวมีเงินได้จากเงินเดือน ๆ ละ 10,000 บาท ต่อมานายเชียวได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ 12,000 บาท ตั้งแต่เดือนตุลาคม ในกรณีนี้ นายเชียวจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายเดือนละเท่าไร

วิธีการคำนวณ ให้คำนวณเป็นขั้น ๆ ดังนี้

(1) เงินได้พึงประเมินเสมือนจ่ายทั้งปี (12,000 x 12)	= 144,000 บาท
(2) หักค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย 40% ไม่เกิน 60,000 บาท	= 57,600 บาท
(3) คงเหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย	= 86,400 บาท
(4) หักค่าลดหย่อนของผู้มีเงินได้	= 30,000 บาท
(5) เหลือเป็นเงินได้สุทธิ	= 56,400 บาท
(6) ภาษีเงินได้สำหรับเงินได้สุทธิ (56,400 บาท)	= 2,820 บาท
(7) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย นายเชียวต้องจ่ายแต่ละเดือน <u>2,820</u>	= 235 บาท

12

ดังนั้น ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของนายเชียวจะเป็นดังนี้

เดือนมกราคม - กันยายน เดือนละ 175 บาท (จากเงินเดือน ๆ ละ 10,000 บาท)

เดือนตุลาคม - ธันวาคม เดือนละ 235 บาท (จากเงินเดือน ๆ ละ 12,000 บาท)

ตัวอย่างที่ 3 นายเชียวมีภริยาและบุตรผู้เยาว์ยังไม่ได้ศึกษา 1 คน (ภริยาไม่มีเงินได้) เป็นลูกจ้างในบริษัทสยาม จำกัด ได้รับเงินเดือน ๆ ละ 15,000 บาท และบริษัทฯ ได้ให้บ้านพักอยู่โดยไม่เสียค่าเช่าบ้านคิดเป็นมูลค่าเดือนละ 5,000 บาท เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นไป ในกรณีนี้ นายเชียวจะต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเดือนละเท่าไร

วิธีการคำนวณ ให้คำนวณเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. หาเงินได้ถึงประเมินทั้งปี

$$\text{เงินได้ถึงประเมิน (15,000 + 5,000) x 12} = 240,000 \text{ บาท}$$

2. หักค่าใช้จ่าย 40% ไม่เกิน 60,000 บาท = 60,000 บาท

3. เหลือเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว (1) - (2) = 180,000 บาท

4. หักค่าลดหย่อน

4.1 ผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

4.2 ภริยา 30,000 บาท

4.3 บุตรผู้เยาว์ 15,000 บาท

รวมค่าลดหย่อน 75,000 บาท

5. เหลือเงินได้สุทธิหลังจากหักค่าลดหย่อน = 105,000 บาท

6. นำเงินได้สุทธิมาคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้จะเป็นเงินภาษีเงินได้ที่ต้องเสีย

$$\text{ทั้งปี } \frac{5}{100} \times 100,000 + \frac{10}{100} \times 5,000 = 5,500 \text{ บาท}$$

7. นำภาษีที่ต้องเสียทั้งปีมาคำนวณหาภาษีที่ต้องหักรายเดือน = $\frac{5,500}{12} = 458.333$ บาท

12

ดังนั้น นายเชียวจะถูกหักภาษีไว้เดือนละ 458.33 บาท เป็นเวลา 11 เดือน ส่วนเดือนสุดท้าย

จะถูกหักภาษี (5,500 - 5,041.363) = 458.37 บาท

ตัวอย่างที่ 4 นายเขียวได้รับบำนาญเพราะเหตุด้วยลาออกจากราชการโดยคำนวณบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญบำนาญเงินจำนวน 150,000 บาท (ทำงานมา 15 ปี เงินเดือนในเดือนที่ออกจางาน 10,000 บาท) ในกรณีนี้ นายเขียวจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นเงินเท่าไร

วิธีการคำนวณ ให้คำนวณเป็นขั้น ๆ ดังนี้

เงินบำนาญที่นำไปหักค่าใช้จ่ายทั้งปี	= 150,000 บาท
(1) หักค่าใช้จ่ายส่วนแรก (7,000 x 15)	= 105,000 บาท
คงเหลือ	= 45,000 บาท
(2) หักค่าใช้จ่ายส่วนหลัง 50 % ของ 45,000 บาท	= 22,500 บาท
(3) รวมค่าใช้จ่าย (1) + (2)	= 127,500 บาท
เงินบำนาญที่จ่ายจริง	= 150,000 บาท
หักค่าใช้จ่ายเงินบำนาญตาม (3)	= 127,500 บาท
เงินบำนาญหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว	= 22,500 บาท
ดังนั้นภาษีหักไว้ ณ ที่จ่าย	= 1,125 บาท
(คำนวณตามอัตราภาษีเงินได้)	

หมายเหตุ การคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในกรณีเงินได้พึงประเมินจ่ายในลักษณะเงินบำนาญให้นำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวหักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ 7,000 บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่าย อีกร้อยละห้าสิบของเงินที่เหลือนั้น แล้วคำนวณภาษีตามอัตราก้าวหน้า ผลลัพธ์ที่ได้คือภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ข้อสังเกต

1. สำหรับเงินได้ถึงประเมินตามมาตรา 40(1) และ (2) ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดดังนี้

1.1 ผู้มีเงินได้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของเงินได้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60,000 บาท

1.2 ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท

2. การหักลดหย่อนเงินได้พึงประเมินเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้หักลดหย่อนได้อีก ก่อนนำเงินได้ที่เหลือ (เงินได้สุทธิ) ไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งรายการหักลดหย่อนกรณีต่าง ๆ มีดังนี้

2.1 การหักลดหย่อนในกรณีทั่วไป

ก. ผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

ข. สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 30,000 บาท (ต้องเป็นสามีหรือภริยาชอบด้วยกฎหมาย)

ค. บุตรชอบด้วยกฎหมายคนละ 15,000 บาท แต่ถ้ายังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ 2,000 บาท รวมเป็น 17,000 บาท แต่รวมกันไม่เกิน 3 คน

ง. เบี้ยประกันชีวิตผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตตามจำนวนที่ได้จ่ายไปจริงในปีภาษี แต่ไม่เกิน 10,000 บาท โดยกรมธรรม์ประกันชีวิตนั้นต้องมีกำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

จ. เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อนเงินสะสมได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท

ฉ. ดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จ่ายให้แก่ธนาคาร สถาบันการเงินอื่น ๆ สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัยตามที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท

2.2 การหักลดหย่อนในกรณีสามี ภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีเงินได้ของภริยาให้ถือเป็นเงินได้ของสามีและการหักลดหย่อนให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 60,000 บาท แต่ถ้าภริยาแยกคำนวณเงินได้พึงประเมินต่างหากจากสามี หรือความเป็นสามีภริยามิได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างคำนวณภาษีและแยกหักลดหย่อน โดยให้ต่างฝ่ายต่างหักได้ถึงหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ตามมาตรา 50(4) เป็นการหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) (6) (7) หรือ (8) ให้บุคคลธรรมดา ได้แก่การจ่ายเงินค่าเช่า ค่าวิชาชีพอิสระ ค่ารับเหมา ค่าธุรกิจพาณิชย์ (แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าซื้อพืชผลทางเกษตร) มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป

แม้การจ่ายเงินนั้นจะแบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง 10,000 บาทก็ดี ให้ผู้จ่ายเงินหักค่าภาษีไว้ในอัตราร้อยละ 1 ของเงินที่ต้องจ่าย

ตัวอย่าง · โรงเรียนหัวหมากวิทยาจ่ายเงินค่าจ้างเหมาปลูกหญ้าสนามฟุตบอลโรงเรียนให้
ร้านหญ้าสวย จำนวน 25,000 บาท กรณีโรงเรียนหัวหมากวิทยาต้องหักภาษี
เงินได้ ณ ที่จ่ายไว้เป็นเงิน $25,000 \times \frac{1}{100} = 250$ บาท

8.2.5.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

การหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย คือการที่ประมวลรัษฎากรบัญญัติให้ผู้จ่ายเงินได้
หักภาษีจากเงินที่จ่ายและนำส่งรัฐบาลก่อนที่จะจ่ายเงินให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ภาษีเงินได้
นิติบุคคลที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายนี้ ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ เมื่อถึงกำหนดเวลา
ยื่นแบบและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีหรือสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่กรณี

การหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่ายตามมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร กำหนด
ให้ส่วนราชการที่มีการจ่ายเงินได้ถึงประเมินตามมาตรา 40 ให้กับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่
500 บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 ของเงินที่ต้องจ่าย

ตัวอย่าง · โรงเรียนหัวหมากวิทยาจ่ายเงินค่าซื้อเครื่องเขียนให้กับบริษัทเสรีเครื่องเขียน จำกัด
จำนวน 20,000 บาท ในกรณีโรงเรียนหัวหมากวิทยาต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
ไว้เงินดังนี้ $20,000 \times \frac{1}{100} = 200$ บาท

8.3 ระยะเวลาและแบบในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 53, 69 ทวิ 78 มีเรส และประกาศกระทรวงการคลังที่ประกาศ
ณ วันที่ 18 เมษายน 2521 กำหนดให้นำภาษีที่หักไว้ ณ ที่จ่ายส่งต่ออำเภอท้องที่ภายใน 7 วัน นับแต่วัน
สิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้หนึ่งประเมิน โดยกำหนดให้ใช้แบบการนำส่ง ดังนี้

8.3.1 การนำส่งภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา

8.3.1.1 กรณีนำส่งเงินภาษีที่หักจากเงินเดือน ค่าจ้าง ใช้แบบ ภ.ง.ด.1 เป็นแบบใน
การนำส่งและภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้ยื่นแบบดังต่อไปนี้ไปยังเจ้าพนักงานประเมินคือ กรณีจ่าย

เงินเดือน ค่าจ้าง จากเงินที่ไม่มีการตั้งฎีกาเบิกเงินใช้แบบ ภ.ง.ด.1 ก. กรณีจ่ายจากเงินที่มีการตั้งฎีกาเบิกเงินใช้แบบ ภ.ง.ด. 1 ก (พิเศษ)

8.3.1.2 กรณีนำส่งเงินภาษีที่หักจากค่าเช่า ค่าวิชาชีพ ค่ารับเหมา ค่าธุรกิจพาณิชย์ ใช้แบบ ภ.ง.ด.3 เป็นแบบนำส่ง และภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.3 ก ไปยังเจ้าพนักงานประเมินด้วย

8.3.2 การนำส่งภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 69 ทวิ จะต้องนำส่งอำเภอภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่าย แต่กระทรวงการคลังได้ผ่อนผันขยายเวลานำส่งและยื่นแบบแสดงรายการภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน แบบแสดงรายการที่ใช้ยื่น ใช้แบบ ภ.ง.ด.53 (ดูตัวอย่างแบบยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายประกอบการศึกษาท้ายบท)

8.4 หน้าที่ทั่วไปของผู้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย โดยทั่วไปมีหน้าที่ดังนี้

8.4.1 คำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดทุกคราวที่มีการจ่ายเงินได้ แล้วหักไว้

8.4.2 นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่คำนวณและหักไว้นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน 7 วันนับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะได้หักภาษีไว้หรือไม่ เว้นแต่การขายอสังหาริมทรัพย์ เจ้าพนักงานที่ดินที่มีการทำนิติกรรมนั้นจะเป็นผู้ดำเนินการส่งแทน อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่กฎหมายขยายเวลานำส่งเป็นภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้

8.4.3 ร่วมกับการนำเงินภาษีส่งตาม (8.4.2) ต้องยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงการหักภาษีเป็นรายตัวผู้มีเงินได้พึงประเมิน ในกรณีที่รัฐบาล หน่วยงานของรัฐหรือราชการเป็นผู้จ่ายและคำนวณหักไว้ในฎีกาเบิกเงินแล้ว ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการตามนี้ ส่วนในกรณีการขายอสังหาริมทรัพย์ เจ้าพนักงานที่ดินที่มีการทำนิติกรรมนั้นจะเป็นผู้ดำเนินการเอง

8.4.4 ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบที่อธิบดีกำหนดหรือแบบที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว ให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 2 ฉบับมีข้อความตรงกัน แต่ในกรณีอธิบดีเห็นสมควรจะยกเว้น ให้ไม่ต้องออกหนังสือรับรองตั้งแต่วันนี้

8.4.5 ต้องทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

โดยกรอกรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายประจำวันและแยกเป็นรายการหักจากบุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และกรอกรายการนำส่งภาษีประจำวัน โดยให้แยกตามใบเสร็จรับชำระภาษีอากร ของกรมสรรพากร เป็นรายฉบับเรียงลำดับก่อนหลังตามวันที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือการนำส่งภาษี เมื่อสิ้นวันสุดท้ายของแต่ละเดือนให้รวมยอดจำนวนเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย และจำนวนภาษีที่นำส่งแล้วทั้งสิ้นของ เดือนนั้นแต่ละรายการ และต้องเก็บรักษาสัญชีพิเศษดังกล่าวไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

8.4.6 ต้องแจ้งความและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้มีเงินได้ที่เป็นคนต่างด้าว โดยมีข้อความ อย่างน้อยตามแบบที่กำหนด

8.5 ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายทุกกรณี จะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งกรมสรรพากรภายในกำหนด เวลาที่กำหนดไว้ ถ้าหากไม่หักจะต้องรับผิดชอบดังนี้ คือ

8.5.1 ในกรณีไม่ได้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เลย หรือหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ครบถ้วน ให้ผู้จ่ายเงินได้ และผู้มีเงินได้รับผิดชอบร่วมกัน ในจำนวนภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนที่มีได้หักและมีได้นำส่ง

8.5.2 ในกรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษีไว้แล้วแต่มิได้นำส่งหรือนำส่งแล้วแต่ไม่ครบ จำนวนที่ถูกต้อง ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีนั้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเท่าจำนวนที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้หักไว้แล้ว และให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายรับผิดชอบชำระเงินจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว

8.5.3 ในกรณีที่ผู้หักภาษี ณ ที่จ่ายได้ให้ผู้มีเงินได้แสดงสถานะเพื่อการหักลดหย่อน โดยผู้มี เงินได้ลงลายมือชื่อรับรอง หากปรากฏว่ารายการนี้ผิดพลาดทำให้การหักภาษี ณ ที่จ่ายผิดพลาดไปด้วย ผู้มีเงินได้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีในส่วนที่นำส่งไม่ครบถ้วน ผู้หักภาษีไม่ต้องรับผิดชอบ

8.5.4 ในกรณีนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่ครบหรือขาดจำนวน หรือไม่นำส่ง หรือลวงเลขกำหนด เวลา ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของ เดือนของเงินภาษีที่ชำระไม่ครบหรือขาด หรือไม่ส่ง หรือลวงเลขกำหนดเวลาอีกส่วนหนึ่งด้วย

8.5.5 ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ไม่ได้หักภาษี ณ ที่จ่าย แต่ต่อมาผู้เสียภาษีได้นำภาษีไปชำระ แล้วก็ตาม ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายคงต้องรับผิดชอบชำระเงินเพิ่มตามข้อ (8.5.4) เช่นเดียวกัน

8.5.6 ในการสั่งเรียกเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเรียกเก็บเอาจาก ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายพร้อมเรียกเก็บเงินเพิ่มด้วยก็ได้ โดยไม่ต้องเรียกเก็บจากผู้มีเงินได้ก่อน

8.5.7 ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายหากไม่นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่หักไปส่งและยื่นแบบแสดงรายการต่ออำนาจภายในกำหนด เว้นแต่เหตุผลวิสัย ต้องรับผิดชอบทางอาญาถูกปรับไม่เกิน 2,000 บาท
ด้วย

คำถามที่ควรอภิปราย

1. ภาษีอากรคืออะไร รัฐมีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บอย่างไร
 2. ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร
 3. คำว่า "ภาษีทางตรง" และ "ภาษีทางอ้อม" นั้นท่านเข้าใจว่าอย่างไร
 4. ภาษีหัก ณ ที่จ่ายหมายความว่าอย่างไร มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บอย่างไร
 5. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายโดยทั่วไปมีหน้าที่อย่างไรบ้าง
 6. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาอย่างไรบ้าง
-

ตัวอย่างแบบยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย

คำชี้แจง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ได้แก่ บุคคล หน่วยงาน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) ซึ่งได้แก่ เงินได้ตามประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้ยื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด

1.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็น เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่าเงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้จ่ายเงินได้ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

1.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าขนส่ง เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งมีผู้เงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

2. วิธีการหักภาษี ณ ที่จ่าย

ให้ปฏิบัติดังนี้

2.1 หากจำนวนเงินได้พึงประเมินหนึ่งวันจ่ายทั้งปีโดยให้เอาเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย แล้วนำมาหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ก็จะได้อัตราภาษีทั้งปี

สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากรที่จ่ายให้แก่ผู้มีเงินได้ซึ่งเข้าทำงานระหว่างปี ให้คูณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายครั้งสำหรับปีภาษีนั้น

2.2 นำจำนวนเงินภาษีที่คำนวณได้ตาม 2.1 มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์เท่าใดเป็นเงินภาษีที่ต้องหักให้ ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใดให้นำเงินที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักในครั้งสุดท้ายของปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักไว้รวมกันเท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

กรณีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายระหว่างปี ให้คำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายใหม่ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว

กรณีมีการจ่ายเงินพิเศษเป็นครั้งคราวในระหว่างปี เช่น ค่าล่วงเวลาเงินโบนัสให้นำเงินพิเศษนั้นมารวมเข้ากับเงินได้พึงประเมินที่คำนวณได้เสมือนว่าได้จ่ายทั้งปีจะเป็นเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้น แล้วคำนวณภาษีใหม่โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว เป็นภาษีเท่าใดให้นำภาษีที่คำนวณไว้เดิม (ก่อนจ่ายเงินพิเศษ) ทั้งปีหักออก ก็จะเป็นภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินเพิ่มพิเศษซึ่งจ่ายเป็นครั้งคราวนั้น

กรณีจำนวนคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินไม่สม่ำเสมอตลอดปี เช่น เงินค่านายหน้า เป็นต้น ให้คำนวณภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวตามปกติ (หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน) ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีนำส่งให้ หากคำนวณแล้วไม่มีเงินภาษีที่ต้องเสียไม่ต้องหัก ในปีเดียวกันนี้ถ้ามีการจ่ายเงินได้ให้ผู้รับรายเดียวกันนี้อีกให้นำเงินที่จ่ายครั้งแรกมารวมกับเงินได้ที่จ่ายในครั้งที่สอง แล้วคำนวณภาษีตามปกติเช่นเดียวกับครั้งแรก หากคำนวณ

แล้วไม่มีภาษีที่ต้องเสียไม่ต้องหัก ถ้าได้ผลลัพธ์เป็นเงินภาษีเท่าใดให้นำเงินภาษีนำส่งให้แล้ว (ถ้ามี) มาครัดติดออก เหลือเท่าใดจึงหักเป็นภาษีและนำส่งเท่านั้น ถ้ามีการจ่ายเงินได้ในครั้งถัดมาและครั้งต่อ ๆ ไป ก็ให้คำนวณตามวิธีดังกล่าวนี้ทุกครั้งไป

3. สถานที่ยื่นแบบ และกำหนดเวลาปิดการยื่นภาษีเงินได้

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายยื่นแบบ ภ.ง.ด.1 แสดงรายการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงานภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีให้หรือไม่ก็ตาม ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

3.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

- (1) สำนักงานเขตในท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน
- (2) ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบฯ และนำส่งภาษี และจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

ใช้แบบ ภ.ง.ด.1 ที่ปิดแถบแสดงชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้จ่ายเงินได้ ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและจัดส่งให้

ยื่นแบบ ภ.ง.ด.1 และนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น นำส่งภาษีให้จำนวนที่ต้องนำส่ง

3.2 ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ

- (1) สำนักงานสรรพากรอำเภอหรือกิ่งอำเภอในท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ได้มีการจ่ายเงิน
- (2) สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ตาม 3.1 (2) โดยผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องยื่นแบบและนำส่งภาษีผ่านธนาคารในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับ 3.1 (2)

4. การปรับปริมาณผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มิได้หักและนำเงินส่งหรือ หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบกับผู้เงินได้ในกรณีเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษี หักความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษฎากร)

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีสันมีหน้าที่หักนำส่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว 3. จะต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องนำส่ง หรือลดลงเหลือร้อยละ 0.75 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ขยายเวลานำส่งภาษี และได้ให้นำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบฯ จนถึงวันยื่นแบบฯ และนำส่งภาษี (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร)

ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการนี้ภายในกำหนดเวลาแล้วแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัยต้องขอร้องโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาทด้วย (มาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร)

4.3 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องขอร้องโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

คำชี้แจง

1. เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2)

ที่ต้องแสดงรายการตามแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. คือ เงินได้ประเภทต่อไปนี้

1.1 เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ได้แก่

(ก) เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ

(ข) เงินค่าเช่าบ้านที่นายจ้างออกให้

(ค) เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

(ง) เงินค่าภาษีอากรที่นายจ้างหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด

(จ) เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ

(ฉ) เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

1.2 เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ได้แก่

(ก) ค่าธรรมเนียม ค่าขายหน้า ค่าส่วนลด

(ข) เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส

(ค) เงินค่าเช่าบ้านที่ผู้จ่ายเงินออกให้

(ง) เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

(จ) เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด

(ฉ) เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ

(ช) เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

2. ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก.

ได้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตาม 1.

3. แบบยื่นรายการ ภ.ง.ด. 1 ก. นี้

3.1 ให้กรอกรายการสำหรับบุคคลที่ได้รับเงินได้พึงประเมินตาม 1. หรือจะแสดงเฉพาะยอดรวมภาษีที่นำส่งทั้งสิ้นและแสดงรายละเอียดเป็นรายบุคคล โดยแนบสำเนาหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายมาพร้อมกับการยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. ก็ได้

3.2 ให้ผู้จ่ายเงินได้ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตาม 1.1 ให้แก่ผู้มีเงินได้ที่ไม่ถึงเกณฑ์ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินพร้อมกับการยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. หรือจะแสดงรายการดังกล่าวไว้ในแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. ก็ได้

4. กำหนดเวลาและสถานที่ยื่นแบบ

ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบตาม 2. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. นี้ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

4.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรเขตในท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมีสำนักงานตั้งอยู่

4.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรจังหวัดที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมีสำนักงานตั้งอยู่

5. ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ

5.1 ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นแบบไม่ยื่นรายการตามแบบยื่นรายการนี้ ภายในกำหนดเวลาคำ 4. เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัยต้องรับผิดชอบทางอาญา ถูกปรับไม่เกิน 2,000 บาท

5.2 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

□ □ □ □ □

คำชี้แจง

1. เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) ที่ต้องแสดงรายการตามแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) คือ เงินได้ประเภทต่อไปนี้
 - 1.1 เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ได้แก่
 - (ก) เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ
 - (ข) เงินค่าเช่าบ้าน
 - (ค) เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า
 - (ง) เงินค่าภาวอาหารที่นายจ้างหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด
 - (จ) เงินที่นายจ้างจ่ายชားหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชาระ
 - (ฉ) เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน
 - 1.2 เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ได้แก่
 - (ก) ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด
 - (ข) เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส
 - (ค) เงินค่าเช่าบ้าน
 - (ง) เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า
 - (จ) เงินค่าภาวอาหารที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด
 - (ฉ) เงินที่ผู้จ่ายได้จ่ายชาระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชาระ
 - (ช) เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว
2. ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) ได้แก่
 - 2.1 กรณีส่วนราชการเป็นกระทรวงทบวงกรม ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการนั้น เช่น กรมสรรพากร คือ อธิบดีกรมสรรพากร เป็นต้น
 - 2.2 กรณีส่วนราชการตามท้องที่ ได้แก่ หัวหน้าสำนักงานของหน่วยราชการประจำท้องที่ต่าง ๆ เช่น สำนักงานสรรพากรจังหวัด คือ สรรพากรจังหวัด เป็นต้น
3. แบบยื่นรายการ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) นี้ ต้องกรอรายการสำหรับบุคคลที่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามข้อ 1. กรณีที่มีการตั้งฎีกาเบิกเงิน เรียงตามบัญชีจ่ายเงินเดือน หมายเลข 4 หรือตามขั้นยศ และให้ยื่นรายละเอียดฎีกาเบิกเงินประกอบ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) แนบพร้อมไปด้วย
4. กำหนดเวลาและสถานที่ยื่นแบบ

ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบตามข้อ 2 ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) นี้ ภายในเดือนมกราคม ของปีถัดไป เว้นแต่การจ่ายเงินได้พึงประเมินตาม 1.1 ให้อื่นแบบ ภ.ง.ด. 1 ก. (พิเศษ) ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

 - 4.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีเงินได้ประจำกรมสรรพากร ณ ที่ทำการกองภาษีหัก ณ ที่จ่าย และคืนภาษี กรมสรรพากร
 - 4.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีเงินได้ประจำจังหวัด ณ สำนักงานสรรพากรจังหวัดนั้น ๆ
5. ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ
 - 5.1 ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นแบบไม่ยื่นรายการตามแบบยื่นรายการนี้ ภายในกำหนดเวลาตามข้อ 4. เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องรับผิดชอบทางอาญา ถูกปรับไม่เกิน 2,000 บาท
 - 5.2 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่น เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

 <p>แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 52 และมาตรา 59 กรณีหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (2) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) (4) แห่งประมวลรัษฎากร</p>	<p>ภ.ง.ด.2</p>	สำหรับเจ้าพนักงาน		
	เลขทะเบียนคุมเอกสาร	รมแบบ		
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย)		เงินได้พึงประเมินประจำเดือน พ.ศ.		
ชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน) :		เดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน พ.ศ.		
สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย หมู่ที่		มีรายละเอียดการหักเป็นรายผู้มีเงินได้ จำนวน ราย		
ถนน ตำบล/แขวง		ปรากฏตามรายการข้างล่างนี้		
อำเภอ/เขต จังหวัด				
โทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์				
สำหรับเจ้าพนักงาน	สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยการเขียน		สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องออกใบเสร็จรับเงิน	
	ใบเสร็จเล่มที่ เลขที่	จำนวนเงิน บาท	ลงชื่อ ผู้รับเงิน	
วันที่				
คำ	ชื่อผู้มีเงินได้	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ของผู้มีเงินได้)	รายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงิน	รวมเงินภาษีที่นำส่งในครั้งมี
	ที่อยู่ของผู้มีเงินได้ (ให้ระบุเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด)	วัน เดือน ปี ที่จ่าย	ประเภทเงินได้ที่จ่าย* (ดูภาคทวิ 1 ประเภท ให้กรอกหรือลงไป)	จำนวนเงินที่จ่ายในครั้งมี บาท สต.
ชื่อ	ชื่อสกุล ที่อยู่			
ชื่อ	ชื่อสกุล ที่อยู่			
ชื่อ	ชื่อสกุล ที่อยู่			
ชื่อ	ชื่อสกุล ที่อยู่			
หมายเหตุ * ให้ระบุว่าเป็นค่าอะไร เช่น ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย เงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เงินปันผล ฯลฯ ** เงื่อนไขการหักภาษี ให้กรอกดังนี้ - ออกให้ครั้งเดียว กรอก "(1)" - ออกให้ตลอดไป กรอก "(2)" - หัก ณ ที่จ่าย กรอก "(3)"		สรุปรายการภาษีที่นำส่ง รวมยอดเงินได้และภาษีที่นำส่ง (นำไปรวมกับใบต่อ (ถ้ามี)) สรุปรายการภาษีที่นำส่ง รวมยอดเงินได้ทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)) รวมยอดภาษีที่นำส่งทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)) เงินเพิ่ม (ถ้ามี) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (ตัวอักษร)		
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ พร้อมกับใบต่อจำนวน ฉบับ(ถ้ามี) เป็นรายการที่ถูกต้องและครบถ้วนทุกประการ		ลงชื่อ ผู้จ่ายเงิน ตำแหน่ง ขึ้นวันที่ เดือน พ.ศ.		

(ถ้าไม่พอกรอก ให้ใช้ใบต่อ)

(ก่อนกรอกรายการ ดูคำชี้แจงด้านหลัง)

คำชี้แจง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ให้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) (4) รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทศใด

2. วิธีคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย

ให้คำนวณภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่ายตามอัตราภาษีเงินได้โดยไม่ต้องหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน เว้นแต่

2.1 กรณีดังต่อไปนี้ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 16.0 ของเงินได้

- (1) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยตัวเงิน
- (2) ดอกเบี้ยพันธบัตรขององค์การของรัฐบาล เว้นแต่พันธบัตรที่จำหน่ายในต่างประเทศ และผู้มีเงินได้พึงประเมินนั้นมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย
- (3) ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะประเภทฝากประจำ
- (4) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรประเภทออมทรัพย์เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยในจำนวนรวมกันทั้งสิ้นเกิน 10,000 บาท ตลอดปีภาษีนั้น แต่ไม่รวมถึงดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- (5) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น หรือดอกเบี้ยที่ได้จากบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (6) ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน
- (7) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราค่าเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน
- (8) กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (3) (4) นอกจากที่ระบุไว้ใน (1) - (7) ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

ข้อยกเว้น ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4)(ก) ที่มิได้ระบุใน 2.1 ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่นิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

2.2 กรณีเงินได้ที่จ่ายเป็นเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา 40 (4) (ข) ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้ที่จ่าย

3. สถานที่ยื่นแบบและกำหนดเวลาในการนำเงินภาษีส่ง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ขึ้นแบบ ภ.ง.ด.2 แสดงรายการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงานภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายเงิน เว้นแต่เงินได้ประเภทดอกเบี้ยและผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) ให้ยื่นรายการและนำ

เงินภาษีส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

3.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

(1) สำนักงานเขตในท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน

(2) ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบ ฯ และนำส่งภาษี และจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ใช้แบบ ภ.ง.ด.2 ที่ปิดแบบแสดงชื่อ ที่อยู่และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้จ่ายเงินได้ ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและจัดส่งให้
- ขึ้นแบบ ภ.ง.ด.2 และนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น
- นำส่งภาษีทั้งจำนวนที่ต้องนำส่ง

3.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ

(1) สำนักงานสรรพากรอำเภอหรือกิ่งอำเภอในท้องที่ที่มีหน้าที่หัก ภาษี ณ ที่จ่าย ได้มีการจ่ายเงิน

(2) สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยตาม 3.1 (2) โดยผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องยื่นแบบและนำส่งภาษีผ่านธนาคารในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงินและจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับ 3.1 (2)

4. ความรับผิดชอบผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มิได้หักและนำเงินส่งหรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบกับผู้มีเงินได้ ในการเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษฎากร)

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่หักนำส่งภายในกำหนดเวลาตาม 3. จะต้องรับผิดชอบเงินเพิ่มอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องนำส่ง หรือลดลงเหลือร้อยละ 0.75 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ขยายเวลานำส่งภาษี และได้นำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร)

ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการนี้ภายในกำหนดเวลา เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาทด้วย (มาตรา 35 ประมวลรัษฎากร)

4.3 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

คำชี้แจง

1. เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) (4) ที่ต้องแสดงรายการตามแบบ ภ.ง.ด. 2 ก. ได้แก่ เงินได้ประเภทดังต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในทอดใด
 - 1.1 ค่าแห่งกุศลศล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่นหรือคำพิพากษาของศาล
 - 1.2 เงินได้ที่เป็น
 - (ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาได้ต่อกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาได้ต่อ
 - (ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว
 - (ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
 - (ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กันไว้ร่วมกัน
 - (จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กันไว้ร่วมกัน
 - (ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน
 - (ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ทั้งนี้เฉพาะที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน
2. ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 ก. ได้แก่
 - 2.1 กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐบาล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามข้อ 1.
 - 2.2 บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินเฉพาะกรณีตามข้อ 1.2
3. แบบยื่นรายการ ภ.ง.ด. 2 ก. นี้ ต้องกรอกรายการสำหรับบุคคลทุกคนที่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามข้อ 1. ซึ่งได้มีการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย หรือถูกหักภาษีตามกฎหมายเบิกเงินในปีที่ล่วงมาแล้ว เว้นแต่กรณีการนำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายสำหรับดอกเบี้ยของธนาคาร มีข้อผ่อนปรนให้ธนาคารเลือกปฏิบัติวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้
 - 3.1 ถ้ายื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 นำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือน แสดงยอดดอกเบี้ยที่จ่าย และภาษีเงินได้ที่หักและนำส่งทั้งสิ้นเป็นยอดรวมโดยไม่แสดงรายละเอียดเป็นรายบัญชีเงินฝาก เมื่อสิ้นปีให้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 ก. แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายและจำนวนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นรายบัญชีเงินฝาก
 - 3.2 ถ้ายื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 นำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือนแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายและจำนวนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นรายบัญชีเงินฝาก เมื่อสิ้นปีให้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 ก. แสดงยอดรวมทั้งสิ้นของดอกเบี้ยที่จ่ายและภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งนำส่งทั้งปี โดยไม่ต้องแสดงรายละเอียดเป็นรายบัญชีเงินฝากอีก
4. กำหนดเวลาและสถานที่ยื่นแบบ

ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบตามข้อ 2 ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 2 ก. นี้ภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

 - 4.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีเงินได้ประจำกรมสรรพากร ณ ที่ทำการกองภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี กรมสรรพากร
 - 4.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีเงินได้ประจำจังหวัด ณ สำนักงานสรรพากรจังหวัดนั้น ๆ
5. ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ
 - 5.1 ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นแบบไม่ยื่นรายการตามแบบยื่นรายการนี้ ภายในกำหนดเวลาตามข้อ 4. เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องรับผิดชอบทางอาญา ถูกปรับไม่เกิน 2,000 บาท
 - 5.2 ผู้ใดเจตนาจะเสียไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่น เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

 <p>แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 52 และมาตรา 59 กรณีหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (3) (4) (5) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) (8) แห่งประมวลรัษฎากร</p>	<p>ภ.ง.ด.3</p>	<p>สำหรับจ่ายพนักงาน</p>		
<p>เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ขอผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย) <input type="text"/></p> <p>ชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน) : <input type="text"/></p>		<p>เงินได้พึงประเมินประจำเดือน พ.ศ.</p> <p>เดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน พ.ศ.</p>		
<p>ตำแหน่งงานตั้งอยู่เลขที่ ต.รอก/ชอช หมู่ที่</p> <p>ถนน ตำบล/แขวง</p> <p>อำเภอ/เขต จังหวัด</p> <p>โทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ <input type="text"/></p>		<p>มีรายละเอียดการหักเป็นรายผู้มีเงินได้ จำนวน ราย</p> <p>ปรากฏตามรายการข้างล่างนี้ :</p>		
สำหรับ	<p>สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยกาเขียน</p> <p>ใบเสร็จเลขที่ เลขที่</p> <p>จำนวนเงิน บาท</p> <p>ลงชื่อ ผู้รับเงิน</p> <p>วันที่</p>	<p>สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องออกใบเสร็จรับเงิน</p>		
ลำดับ	ชื่อผู้มีเงินได้	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ขอผู้มีเงินได้)	รายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงิน	รวมเงินภาษีที่นำส่งในครั้งนี
ที่	ที่อยู่ผู้มีเงินได้ (ให้ระบุเลขที่ ต.รอก/ชอช ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด)	วัน เดือน ปี ที่จ่าย	ประเภทเงินได้ที่จ่าย* (ถ้ามากกว่า 1 ประเภท ให้กรอกเรียงลงไป)	จำนวนเงินที่จ่ายในครั้งนี บาท สต. จำนวนเงิน บาท สต. เงิน บาท สต. ภาษี
1.	ชื่อ ที่อยู่			
2.	ชื่อ ที่อยู่			
3.	ชื่อ ที่อยู่			
4.	ชื่อ ที่อยู่			
<p>หมายเหตุ</p> <ul style="list-style-type: none"> * ให้ระบุว่าเป็นค่าอะไร เช่น ค่าเช่าอาคาร ค่าสอนบัญชี ค่าทนายความ ค่าวิชาชีพของแพทย์ ค่าก่อสร้าง รางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค ค่าจ้างแสดงภาพยนตร์ ร้องเพลง คนตรี ค่าจ้างทำของ ค่าจ้างโฆษณา ฯลฯ ** เงื่อนไขการหักภาษี ให้กรอกดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ออกให้ครั้งเดียว กรอก "(1)" - ออกให้ตลอดไป กรอก "(2)" - หัก ณ ที่จ่าย กรอก "(3)" 		<p>รวมยอดเงินได้และภาษีที่นำส่ง (นำไปรวมกับใบต่อ (ถ้ามี))</p> <p>สรุปรายการภาษีที่นำส่ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รวมยอดเงินได้ทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)). 2. รวมยอดภาษีที่นำส่งทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)) 3. เงินเพิ่ม (ถ้ามี) 4. รวมยอดภาษีที่นำส่งทั้งสิ้น และเงินเพิ่ม (2. + 3.) <p>(ตัวอักษร)</p>		
		<p>ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ พร้อมกับใบต่อจำนวน ฉบับ(ถ้ามี) เป็นรายการที่ถูกต้องและครบถ้วนทุกประการ</p> <p>ลงชื่อ ผู้จ่ายเงิน</p> <p>ตำแหน่ง</p> <p>ยื่นวันที่ เดือน พ.ศ.</p>		

(ถ้าไม่พอกรอก ให้อีกใบต่อ)

(ก่อนกรอกรายการ ดูคำชี้แจงด้านหลัง)

คำชี้แจง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ให้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) (8)

1.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ได้แก่ เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก (ก) การให้เช่าทรัพย์สิน (ข) การคิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน (ค) การคิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

1.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้อัตราหักภาษีตามที่กำหนดชนิดไว้

1.3 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) ได้แก่ เงินได้จากกิจการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนที่เกินจากเครื่องมือ

1.4 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ได้แก่ เงินได้จากกิจการ กิจการพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกเหนือจากนี้ไว้ (1) ถึง (7) แล้ว เงินได้พึงประเมินดังกล่าวข้างต้น ให้รวมถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้รับออกแทนให้น่าว่าในทองคำ

2. วิธีคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ปฏิบัติดังนี้

2.1 กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) และ (6) ให้แก่ผู้รับที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งมีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

2.2 กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) (8) ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาขานหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป แต่การจ่ายนั้น จะได้แบบจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง 10,000 บาท ก็ตาม ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1.0 ของยอดเงินได้พึงประเมิน เว้นแต่เงินได้ในการประกาศหรือแจ้งจับไว้คำนวณหักตามอัตรากำหนดเงินได้

2.3 กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งมีผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังต่อไปนี้ (เฉพาะกรณีการจ่ายเงินตามสัญญาเช่าหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป) ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (1) ค่าเช่า หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สินตามมาตรา 40 (5) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงค่าเช่าอาคารหรือโรงเรือนที่ได้รับกรมสิทธิ ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5.0

(2) เงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับที่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย หรืออยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0

(3) ค่าจ้างที่จ้างที่จ้างลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) หรือ (8) แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0

(4) ค่าโฆษณา ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 2.0

2.4 กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นบุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีจูงนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังต่อไปนี้ (เฉพาะกรณีการจ่ายเงิน ตามสัญญาเช่าหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป) ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (1) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เป็นรางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค หรือการอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 6.0

(2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นนักแสดง ธารณะ ได้แก่ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุและโทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาอาชีพ หรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใด ๆ ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ดังนี้ (ก) กรณีผู้มีเงินได้ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศ ให้คำนวณหักตามอัตราเงินได้

(ข) กรณีออกจาก (ก) ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5.0

(3) ค่าซื้อสัตว์น้ำ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต และส่วนต่าง ๆ ของสัตว์น้ำ ไม่ว่าจะสดหรือแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อรักษาไว้มิให้เสื่อมเน่าในระหว่างการขนส่ง ทั้งนี้เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ใด ๆ จากสัตว์น้ำ และผู้ผลิตอยู่ในบังคับของอนุญาตตั้งโรงงานควบคุมหาสัตว์น้ำโรงงาน ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1.0 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ถือจับกรมสรรพากรประกาศกำหนดเป็นต้นไป

3. สถานที่ยื่นแบบและกำหนดเวลาในการนำเงินภาษีส่ง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นแบบ ภ.จ.ด.8 แสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายพร้อมใบนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงาน ภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน เว้นแต่ กรณีตาม 3.1 ให้ยื่นรายการและนำเงินภาษีส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

3.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้อื่น ณ (1) สำนักงานเขตในท้องที่ที่มีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน (2) ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบ ฯ และนำส่งภาษี และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ยื่นแบบ ภ.จ.ด.8 ที่มีขีดแนบแสดงชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้จ่ายเงินได้ ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและขีดส่งไป
- ยื่นแบบ ภ.จ.ด.8 และนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้น
- นำส่งภาษีทั้งจำนวนที่ต้องนำส่ง

3.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้อื่น ณ

(1) สำนักงานสรรพากรอำเภอหรือกิ่งอำเภอในท้องที่ที่มีผู้มีหน้าที่หัก ภาษี ณ ที่จ่าย ได้มีการจ่ายเงิน (2) สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยตาม 3.1 (2) โดยผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องยื่นแบบและนำส่งภาษีผ่านธนาคารในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่มีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงินและจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับ 3.1 (2)

4. ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มิได้หักและนำเงินส่งหรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบกับผู้รับเงินได้ ในการเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้น ความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษฎากร)

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่หักนำส่งภายในกำหนดเวลามาตรา 3. จะต้องรับผิดชอบเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องนำส่ง หรือลดกลงเหลือร้อยละ 0.75 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ขยายเวลานำส่งภาษี และให้นำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาขึ้นแบบ ฯ จนถึงวันยื่นแบบ ฯ และนำส่งภาษี (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร)

ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการยื่น ภายในกำหนดเวลา เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท (มาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร)

4.3 ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ส่งยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 9 เศษ และมาตรา 69 ทวิ ภ.ง.ด.53 แห่งประมวลรัษฎากร	สำหรับเจ้าพนักงาน เฉพาะเป็นคุณเอกสาร	
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ของผู้นำนำหักภาษี ณ ที่จ่าย) <input type="text"/>	ตรวจสอบขั้นต้น	ตรวจสอบเพื่อบันทึกข้อมูล	
ชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน) : <input type="text"/> สาขาที่ <input type="text"/>	รวบรวม	ลสก.	
สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ <input type="text"/> ตรอก/ซอย <input type="text"/> หมู่ที่ <input type="text"/>	นำส่งภาษีตามมาตรา		
ถนน <input type="text"/> ตำบล/แขวง <input type="text"/>	(1) ☐ 8 เศษ (2) ☐ 65 จัตวา (3) ☐ 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร		
อำเภอ/เขต <input type="text"/> จังหวัด <input type="text"/>	เดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน <input type="text"/> พ.ศ. <input type="text"/>		
โทรศัพท์ <input type="text"/> รหัสไปรษณีย์ <input type="text"/>			
สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยกรเงิน ใบเสร็จเล่มที่ <input type="text"/> เลขที่ <input type="text"/> จำนวนเงิน <input type="text"/> บาท ลงชื่อ <input type="text"/> ผู้รับเงิน วันที่ <input type="text"/>	สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องออกใบเสร็จรับเงิน		
แบบแสดงรายการอื่น เป็น ☐ (1) แบบฯ ที่มีเลขชื่อของกรมสรรพากร ☐ (2) แบบฯ ที่มีการแก้ไขเลขชื่อของกรมสรรพากร ☐ (3) แบบฯ ที่ไม่มีเลขชื่อของกรมสรรพากร			
ชื่อผู้รับเงินได้พึงประเมิน <small>(ให้ระบุวันเดือนปีเกิด หรือเลขประจำตัว หรือใบที่ส่วนควบคุมบุคคล)</small>	เลขประจำตัวผู้เสียภาษี <small>(ของผู้มีเงินได้)</small>	รายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงินได้พึงประเมิน	จำนวนเงินภาษี ที่นำส่งต่ออำเภอ
ที่อยู่ของผู้มีเงินได้ <small>(ให้ระบุเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด)</small>	วัน เดือน ปี ที่จ่าย	ประเภทเงินได้ พึงประเมินที่จ่าย*	จำนวนเงินที่จ่าย บาท ศต. บาท ศต.
1. ชื่อ <input type="text"/> ที่อยู่ <input type="text"/>			
2. ชื่อ <input type="text"/> ที่อยู่ <input type="text"/>			
3. ชื่อ <input type="text"/> ที่อยู่ <input type="text"/>			
4. ชื่อ <input type="text"/> ที่อยู่ <input type="text"/>			
หมายเหตุ * ให้ระบุว่าเป็นค่าอะไร เช่น ค่าเช่าอาคาร ค่าสอบบัญชี ค่าออกแบป ค่าก่อสร้างโรงเรียน ค่าซื้อเครื่องพิมพ์ดีด ค่าซื้อพืชผลทางการเกษตร (ยางพารา มันสำปะหลัง ปอ ข้าว ฯลฯ) ค่าจ้างทำของ ค่าจ้างโฆษณา ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยตัวเงิน เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร รางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค ฯลฯ	รวมยอดเงินได้และภาษีที่นำส่ง <small>(นำไปรวมกับใบต่อ (ถ้ามี))</small> สรุปรายการภาษีที่นำส่ง รวมยอดเงินได้ทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)) <input type="text"/> รวมยอดค่าที่นำส่งทั้งสิ้น (รวมใบต่อ (ถ้ามี)) <input type="text"/> เงินเพิ่ม (ถ้ามี) <input type="text"/> รวมเป็นเงินทั้งสิ้น <input type="text"/> (ตัวอักษร)		
** เมื่อใบการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้กรอกรดังนี้ - หัก ณ ที่จ่าย กรอก "(1)" - ออกภาษีให้ กรอก "(2)"	ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ พร้อมกับใบต่อจำนวน.....ฉบับ(ถ้ามี) เป็นรายการที่ถูกต้องและครบถ้วนทุกประการ ลงชื่อ <input type="text"/> ผู้จ่ายเงิน ตำแหน่ง <input type="text"/> วันที่ <input type="text"/> เดือน <input type="text"/> พ.ศ. <input type="text"/>		

(ถ้าไม่พอกรอก ให้ใช้ใบต่อ)

(ก่อนกรอกรายการ ให้นำเงินส่งด้านหน้า)

คำชี้แจง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และวิธีหักภาษี

1.1 รัฐบาล องค์การของรัฐ บัณฑิต หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับจ้างเป็นบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหนึ่ง ๗ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป ให้หักภาษีเงินได้ร้อยละ 1.0

1.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เรือนนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึง ประเมินดังต่อไปนี้ (เฉพาะกรณีการจ่ายเป็นค่านายหน้า) ๗ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป

(1) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการ จัดพิมพ์ผลการเกษตรประเภทขงพหุ มินสำหรับหลัง ปอ ข้าว ข้าวโพด อ้อย เมล็ดกาแฟ ผลปาล์มบ้างวัน เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ให้แก่ผู้รับจ้าง มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้หักภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 0.75

กรณีผู้ซื้อเป็นผู้ในมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร (แต่ไม่ รวมถึงกลุ่มเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์) หากมีการจ่ายเงินได้ตามที่กล่าว ข้างต้น ให้แก่ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้หักภาษีเงินได้ใน อัตราร้อยละ 0.75 ด้วยเช่นเดียวกัน

เฉพาะกรณีการซื้อขงพหุ และ มีสำปะหลัง ให้ไว้ รับมีการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายเป็นค่าจ้างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2537 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2536 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2537 ตามลำดับ

(2) ค่าเช่า หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้แก่กองราชการ ให้เช่าทรัพย์สินตาม มาตรา 40 (5) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงค่าเช่าอาคารหรือโรงเรือนที่ ได้รับกรรมสิทธิ์และเงินค่าเช่าตามสัญญาให้เช่าทรัพย์สินแบบถาวรซึ่งให้แก่ผู้รับจ้างเป็น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 5.0

(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวล รัษฎากร ให้หักภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 10.0

(4) เงินได้จากจ้างจัดสรร ตามมาตรา ๗ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับจ้างเป็น (ก) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 9.0

(ข) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวล รัษฎากร ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 10.0

(5) ค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างเป็น (ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ไม่ รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ ๑.๐

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของ ประเทศประกอบกิจการในประเทศไทย โดยผู้มีอำนาจแต่งตั้งอยู่เป็น การถาวรในประเทศไทย ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ ๑.๐

(๖) ค่าโฆษณา ให้แก่ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 2.๐

1.3 ธนาคารพาณิชย์ หรือ ราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้ พึ่งประเมินตามมาตรา 40 (๗) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะ ที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยค่าเงินค้ำประกันรายหนึ่ง ๗ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป ให้แก่ผู้รับจ้างเป็น

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 1.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิ หรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 10.0

1.4 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม สถาบันการเงินที่มีกฎหมายไทย เฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้อุปถัมภ์ เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกิจการร่วมค้า ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินเป็นผล เป็นสามแบ่งของ กำไรหรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา 40 (4) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับ จ้างเป็นบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของ ประเทศ

ประกอบกิจการในประเทศไทยหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายไทย แต่ไม่รวมถึงบริษัทจดทะเบียน ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 1.0

1.5 บุคคล บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังต่อไปนี้ (เฉพาะกรณีการจ่าย เป็นค่านายหน้าหรือหนึ่ง ๗ ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไปให้แก่ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(1) ค่าซื้อสัตว์น้ำ ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต และส่วนต่าง ๆ ของสัตว์น้ำ ไม่ว่าจะสดหรือแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อรักษาไว้ มิให้เปื่อยเน่าในระหว่างการขนส่ง ทั้งนี้เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ชนิด ๆ จากสัตว์น้ำ และผู้ผลิตอยู่ในบังคับต้องขออนุญาตตั้งโรงงานตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 1.0 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดเป็นต้นไป

(2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่ เป็นรางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค หรือการอื่นใดอันมีลักษณะ ทำนองเดียวกัน ให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 5.0

(3) ค่าจ้างทำของ ให้แก่ผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศประกอบกิจการในประเทศไทย โดยมีผู้มี อำนาจแต่งตั้งอยู่เป็นการถาวรในประเทศไทยให้หักภาษีเงินได้ในอัตรา ร้อยละ 5.0

2. สถานที่ยื่นแบบและกำหนดเวลาเป็นกรณียกเว้นบ้าง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ขึ้นแบบ ภ.จ.ด.58 แสดงรายการหักภาษี ณ ที่ จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงาน ภายใน 7 วัน นับแต่วันยื่นเดือนของ เดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

2.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

- (1) สำนักงานเขตในท้องที่ที่มีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายให้มีการจ่ายเงิน
(2) ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขตกรุงเทพมหานครที่กรมสรรพากรกำหนด ให้เป็นสถานที่ยื่นแบบ ฯ และนำส่งภาษี และจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้
- ใช้แบบ ภ.จ.ด.58 ที่มีแถบแสดงชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัว ผู้เสียภาษีอากรของผู้จ่ายเงินได้ ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและจัดส่งให้
- ยื่นแบบ ภ.จ.ด.58 และนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น
- นำส่งภาษีทั้งจำนวนที่ตั้งวงนํ้าส่ง

2.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ

- (1) สำนักงานสรรพากรอำเภอหรือกิ่งอำเภอในท้องที่ที่มีผู้มีหน้าที่หัก ภาษี ณ ที่จ่าย ได้มีการจ่ายเงิน
(2) สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยตาม 8.1 (2) โดยผู้มีหน้าที่ หักภาษี ณ ที่จ่ายจะต้องยื่นแบบและนำส่งภาษีตามกำหนดในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงินและจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับ 8.1 (2)

3. ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

3.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มีค้ำหักและนำเงินส่งหรือได้หักและนำ เงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบกับผู้มีเงินได้ ในการเสียภาษีที่ ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีค้ำหักและนำส่งหรือตามจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษี ให้ความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีที่จำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่าย มีอำนาจติดชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษฎากร)

3.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่หัก นำส่งภายในกำหนดเวลาตาม 2. จะต้องรับผิดชอบเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 เมื่อเดือน นรภิเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องนำส่ง หรือลดลงเหลือร้อยละ 0.75 เมื่อถึงวัน ที่กรมสรรพากรอนุมัติให้ขอขยายเวลาส่งภาษี และได้นำส่งภาษีภายในกำหนดเวลา ของเขาให้แล้ว (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร)

ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการ ณ เดือนที่กำหนดเวลา เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องรวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาทด้วย (มาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร)

3.3 ผู้ใดเจตนาจะไม่ยื่นรายการที่ขอขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษีอากร ต้องรวางโทษปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)